

min Mening dette, at mange Lærere ville efter dette, hvis det bliver vedtaget, føle sig fristede til at gaa Skolevejen, uagtet de ikke ere enige med den lutherste Kirke. De ville lige som saa: Der forlanges kun af mig, at jeg skal fortælle Bibelhistorie, jeg skal fortælle Religionshistorie, og det kan enhver jo gøre. Man kommer til at savne enhver som helst Garanti for, at Undervisningen bliver paa den lutherste Kirkes Grund. Det maa jeg derfor ogsaa bestemt være imod.

Den højtærede Minister omtalte, at han havde søgt at faa a. og b. i § 14 ændret ud fra det andet, som noget, Direktionen havde mere Myndighed over. Det er jo desværre ikke lykkedes, men selv om det var lykkedes, forekommer det mig, at der ogsaa under de andre Punkter er Ting, som man ikke uden videre kan overlade Skolekommissionen, f. Eks. Undervisningsfagene og disses Timaltal og det Maal, hvortil man skal føre et Barn. Jeg tager et Tilfælde som ligger nær. Der kommer f. Eks. efter Reglerne for de ny Skolekommissioner, en Skolekommission, hvis Flertal er af den socialistiske Anskuelse, der jo ønsker, at Religionen skal være en Privatsag. De ere ganske vist nøbte til at sætte en Time til Religion, men søt, at de sætte en Time hver fjortende Dag. Naar de saa komme med denne Skoleplan og ville have den approberet af Skoledirektionen, vil den nok gøre Indvendinger, men Kommissionen kan ganske rigtig sige: det kommer ikke dig ved, der staar ikke noget i Loven om, at der skal være flere Timer, og derfor maa Du approbere det. — Bestemmelsen om, at man i Tilfælde af Uenighed kan gaa til Domstolene, mener jeg ogsaa er meget uheldig, og noget, man ikke skal gaa ind paa.

Hvad Skolekommissionens Sammensætning angaar, som er omtalt i § 16, ved jeg jo nok, at mange klage over, at Skolekommissionen har for lidt Myndighed og undertiden ogsaa for lidt Interesse for Skolefagen, og navnlig, at den bestaar af for saa Medlemmer. Det sidste lader sig i alt Fald meget let rette ved, at Sogneraadet faar Lov til at udnævne flere Medlemmer, og jeg ser ikke, hvorfor man ikke kan forudsætte, at Sogneraadet lige saa godt som Kommunens andre Beboere vilde have Syn for at vælge Folk, der kunne og ville tage sig af Skolefager. Hvorfor skulde Sogneraadet ikke lige saa godt kunne gøre dette Valg som Kommunens almindelige Beboere? Hvis det var gaaet igennem, at det kun var dem, der i det givne Øjeblik havde Børn i Skolen, der skulde vælge Skolekommissionen, vilde det ganske vist blive et meget fluktuerende

Bælgerkorps og meget vanskeligt at faa sammenfat — medens man paa den anden Side kunde indrømme, at saa havde de nok gennemgaaende mere Interesse end en almindelig Skolekommission, — men det er ikke ført igennem. Man har holdt sig til alle Kommunens Beboere, Mænd og Kvinder, der være 25 Aar og derover, og jeg ser ikke, at der er noget, der taler for, at de i al Almindelighed skulde have mere Interesse for Skolen end Sogneraadet. Det kan godt være, at Sogneraadets Medlemmer vælges med saa meget andet for Øje, at de fleste af dem ikke ere stikfede til at være i Skolekommissionen, men jeg ser ikke, hvorfor de ikke skulde kunne udnævne Skolekommissionens Medlemmer. Jeg tror, at naar Kommissionen skal vælges af et andet Bælgerkorps og specielt det, som her er anbefalet, bliver det to Institutioner, som komme til at leve i bestandig Krig med hinanden, og at man navnlig fra Kommissionens Side vil stille større Krav, medens Sogneraadet holder igen, og det vil give Anledning til bestandig Strid og meget, som er alt andet end lysteligt baade for Beboerne og Skolen. Jeg mener altsaa, at man skulde helst have ladet sig nøje med, hvis man vilde være ved det Punkt, at forsøge Kommissionens Medlemsantal, men hvis man endelig vil gaa videre og lade en ny selvstændig Institution stige op ved Siden af Sogneraadet, maa jeg rigtignok for mit Vedkommende bede om, at den bliver valgt ganske paa samme Maade som det nuværende Sogneraad, til Sikring af Minoriteterne, at man altsaa samtidig med, at man vælger til Sogneraadet, vælger til Skolekommissionen og efter de samme Regler. Hvis man ikke vil gaa ind paa det, saa faar man uægtelig nogen Mistanke om, at det er visse Tendenser, som ere oppehen imod at forandre Kommunalloven i Retning af den almindelige Valgrets Æneherredømme, men det vil ganske sikkert dette Ting ikke gaa med til.

Ved Ralbsretten skal jeg ikke opholde mig, da den er omtalt saa vidtløftig af den ærede Minister. Det har i lange Tider været en utvivlsom Kendsgerning, at Lærerne af alle Partier og Anskuelser ere overmaade fortvivlede over den nuværende Ralbsdelsesmaade, hvorunder de skulle søge Embeder. Nu har jeg nok lagt Mærke til, at de ere saa stærkt inde paa at faa denne lille Lønningsforbedring, at de ere parate til saa at sige at glemme alle Fortidens Genvordigheder, naar de blot kunne faa den, men det kunde jo hænde, at de alligevel kom til at fortryde det. Det er jo ganske vist, naar man gaar den Vej i Lønningerne, som man